

דברי הכפר

"התקווה היא חלומם של אנשים ערים." ~

אריסטו

גיליון מס' 2537 ט' בחשוון תשע"ט * 12 באוקט' 2018

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

ברכה אהבה ותקווה / מאת: אבישי פרלסון

איזוהי עשירה?
השמחה בחלקה!
ואנו בזה הכפר הגלילי, האנגלי,
ידענו והיטבנו לשמוח בחלקנו
ולצחוק עם ועל עצמנו.
מאחל לקהילה האהובה עלי
למשפחת כפר הנשיא
שאת הצעדים להבראה כללית וכלכלית
ומעבר המכשולים והצמיחה
יעשו כל איש ואישה
תוך הגברת ה"שימחה בחלקנו"
ואם יש משהוא לדחותו למועד עתידי...
הרי שהוא כל שמץ של ביקורתיות, דאגה,
חרטה, קינאה, אשמה, תלונה או חרדה...
ככל שירבו המילים הפותחות לבבות
ומרחיבות חיוך
להישמע במדרכות, במפגשים, באלונית ובעלוננו -
כך תתחזק הקהילה
וזרימת השפע תגבר.
כל אחת, כל אחד, כולנו,
במסע קשוח במעלה מדרון
הגדילה, הצמיחה, ההשתפרות.
טפיחה עדיפה על נזיפה
תמיכה עדיפה על הוקעה
קבלה עדיפה על דחיה
איך להפוך יותר למי שאני רוצה להיות?
איך להפוך פחות למי שאינני רוצה להיות?
על ידי הושטת יותר ויותר עזרה,
בכל הזדמנות
על ידי הוספת יופי, שלום, אחוה,
בכל הזדמנות
שלום, עכשיו,
עם העמקת הנשימה
ועכשיו,
עם ויתור מבורך על תקיעות,
צדקנות, דעתנות וניסיון לעליונות...
אנו כאן
משפחת חווה ואדם
כדי להתעורר ולהשתחרר.
מאילו כבלים כובלים אני
משתחרר/ת
היום?

ציור מרק'י מרקוסון

הרהורים / שמחה ארנולד

Plus ca change, plus c'est la meme chose

יש כזה ביטוי בצרפתית הקובע שכל שמשנים דברים, הם בעצם נשארים אותו הדבר. מי שדבק בנוסטלגיה, אולי ימצא בזה נחמה פורתא, אבל זה גם משקף את ניסיון החיים שלי. ולא רק שלי אלא, כמו שאנו קוראים במגילת קוהלת בחג הסוכות, "דור הולך ודור בא, והארץ לעולם עומדת...מה שהיה הוא מה שיהיה...ומה שנעשה הוא שייעשה ואין חדש מתחת השמש." הווה אומר שגם אם מחפשים את ההתחדשות ואת השינוי, טבע האדם הוא נוקשה.

והרי האדם קרוב לעצמו, ואני מביאה עדות מהאדם שאני הכי קרובה אליו/אליה, וזאת אני. אני ושכנתי, חברה טובה וותיקה שכבר נרקמה החברות בינינו קרוב לשישים שנה, אנו מתגוררות בפינה שקטה של הקיבוץ, פינה המשקיפה על הגולן ואף על החרמון המושלג בחורף לבן, וזה לדעתי המרחק הנכון משלג. יותר קרוב לא צריך להיות. בבית מאחורינו כמו בבתיים בשורות לפנינו, גרו חברים ותיקים יותר מאיתנו, ולאט לאט, בדרך כל בשר, הם פינו את בתיים אל מול גולן ועברו לעולם טוב יותר. מקומותיהם התמלאו בצעירים יפים, נחרצים ועסוקים בשלהם, הורים לילדים שממלאים את השכונה בצחוק ובשמחה.

חברים חדשים אלה מתייחסים אלינו, השרידים מין העבר, בכבוד ובנימוס, מסבירים לנו פנים ומציעים עזרה לעת הצורך. ואני, אני רוצה להיות יותר משריד. יש לנו מה להציע חוץ מעוגיות לילדים. אנחנו נושאי תולדות מה שהיה, נחלת העבר, עדות למה שאירע בימים המרגשים, הרחוקים ההם.

שאלות רבות עולות לי לראש: - איך היה כשאת הגעת? מתי זה היה? עם מי ולמה באת? האם באמת השכבתם את ילדיכם בבתי ילדים והלכתם לאספה? (שאלה שעד היום קשה לי לענות עליה.)

ואני מהרהרת בימים הראשונים של חיי בקיבוץ שלי, ואני זוכרת שכשהגענו בגרעין מחוץ לארץ, התגוררו כאן מספר "אימהות". הכינוי, האימהות, בהא הידיעה, התייחס להורים של חברים שעזבו את ארצם ועברו לכאן, לגור בקרבת ילדיהם ונכדיהם. הם עזבו כל מה שהיה מוכר להם ובאו מתוך אהבת המשפחה ואיחודה, למרות שלא היו ציוניים ולא דיברו עברית. כאנגליה מחונכת תמיד התייחסתי אל זקנות אלה בכבוד ואף, כמו כולם, כיניתי אותם בתואר מלא – הגברת כוהן והגברת לוי.

עיסוקי היו בחשיבות עליונה, עבדתי למען הכלל, הייתי חברה בוועדה זו או אחרת וגם מילאתי את חובותיי בתורניות. אף פעם לא עלה בדעתי לשוחח עם "זקנות" אלה ולעמוד על למה הן באו? ואם היה להן כדאי? מה היה להן קשה וממה הן נהנו. הקשישות האלה היו סך הכל בגילאי שנות החמישים שלהן כשהן הגיעו לקיבוץ. בעיניי הן היו תמיד זקנות, ומה שנכון, ביחס אליי הן היו גם כך. להן היה זמן ובטח גם צורך לשתף אחרים בחוויותיהן, ואני הייתי עסוקה בשלי. היום יש לי יותר זמן לשתף אנשים אחרים בעושר העבר שלי, אבל למי יש כוח לשמוע.

והוא אשר אמרתי, "מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש? דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת".

שמחה

אתם מוזמנים לבית פתוח בסדנת אומן

(הצריף של רג'י – מול האלונית)

ביום א' 14/10 בין השעות 16:00-18:00

להרשמה לחוגי העשרה ויצירה

*****

חוג תפירה לילדי הגן – 5-6 שנים

חוג תפירה לילדי כיתה א' – ב'

הכנות בובות * תיקים * כריות

*****

חוגים לנוער ומבוגרים

צביעה על משי * וויטראג' * בובות

*****

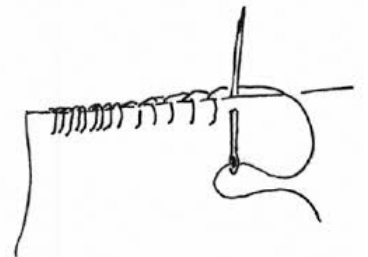
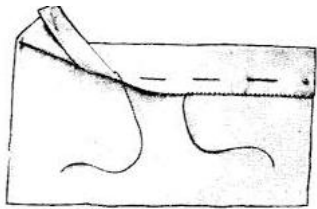
ניתן לראות דוגמאות בסטודיו

אפשר לבקר גם בחנות הקטנה ומטריפה !!

בואו לראות וליהנות!!

כיבוד יוגש!

להתראות, רג'י

.....

על דא ועל הא / מעט: תמר וולפין

ועוד על מטפלות בגיל הרך במדינת ישראל – לא אצלנו

ישראל נמצאת במקום נמוך מאד במדרג החינוך, ובעיקר בגיל הרך בהשוואה למדינות ארגון ה-OECD. מה הפלא? אצלנו, המעונות נתפשים על ידי המדינה כשמרטפים זולים, מקומות שמאפשרים לאמהות לצאת לעבוד (זוכרים שלארגון, שהיום נקרא "נעמת" קראו בראשיתו ארגון אמהות עובדות?). ההורים השולחים את ילדיהם למעונות אלה, לא רק של נעמ"ת, אלא גם של ארגונים אחרים רוצים בעצם רק דבר אחד: שלא ירביצו לילדיהם. כל דבר אחר הוא בחשיבות משנית.

המדינה אינה רואה את הטיפול בגיל הרך (לידה על גיל 3) כחינוך. עובדה, המעונות שייכים למשרד התמ"ת (כלכלה ותעשייה). מטפלת בפעוטון אינה נדרשת לשום הכשרה מיוחדת (אתם יכולים להעלות על דעתכם מורה בחטיבת הביניים בלי תואר אקדמי ותעודת הוראה, שרכישתם דורשת 4 שנות לימוד?). אבל העבודה עם ילדים בגיל זה היא עבודת חינוך ממדרגה ראשונה, וצריכה הכשרה, פיקוח והדרכה. עבודה עם מספר גדול של ילדים אשר אינם עצמאיים

מה הפלא, שמשפחות אשר יש להן ציפיות גבוהות יותר מהטיפול בפעוטיהם פונות למעונות הפרטיים ולמשפחתונים.

הייתי עדה השבוע לשיחת אימהות צעירות, כאשר הן מספרות על הפעוטון/גן של ילדיהם הקטנים. חשוב להן שהילדים ירגישו טוב במסגרת, שיקנו להם שפה, שילמדו אותם שירים, שיסייעו בתהליכי הגמילה מחיתולים ועוד ועוד. כמה עולה התענוג? בתל-אביב 4000 ₪ לחודש, פי חמישה ויותר משכר לימוד אוניברסיטאי, אבל אם מביאים בחשבון שבאוניברסיטה יכולים לשבת 200 סטודנטים מול מרצה, הרי שבפעוטון הרבה פחות ילדים על מבוגר. ומכיוון ששכר עבודה הוא המרכיב העיקרי בעלויות החינוך, מכאן התעריפים הגבוהים.

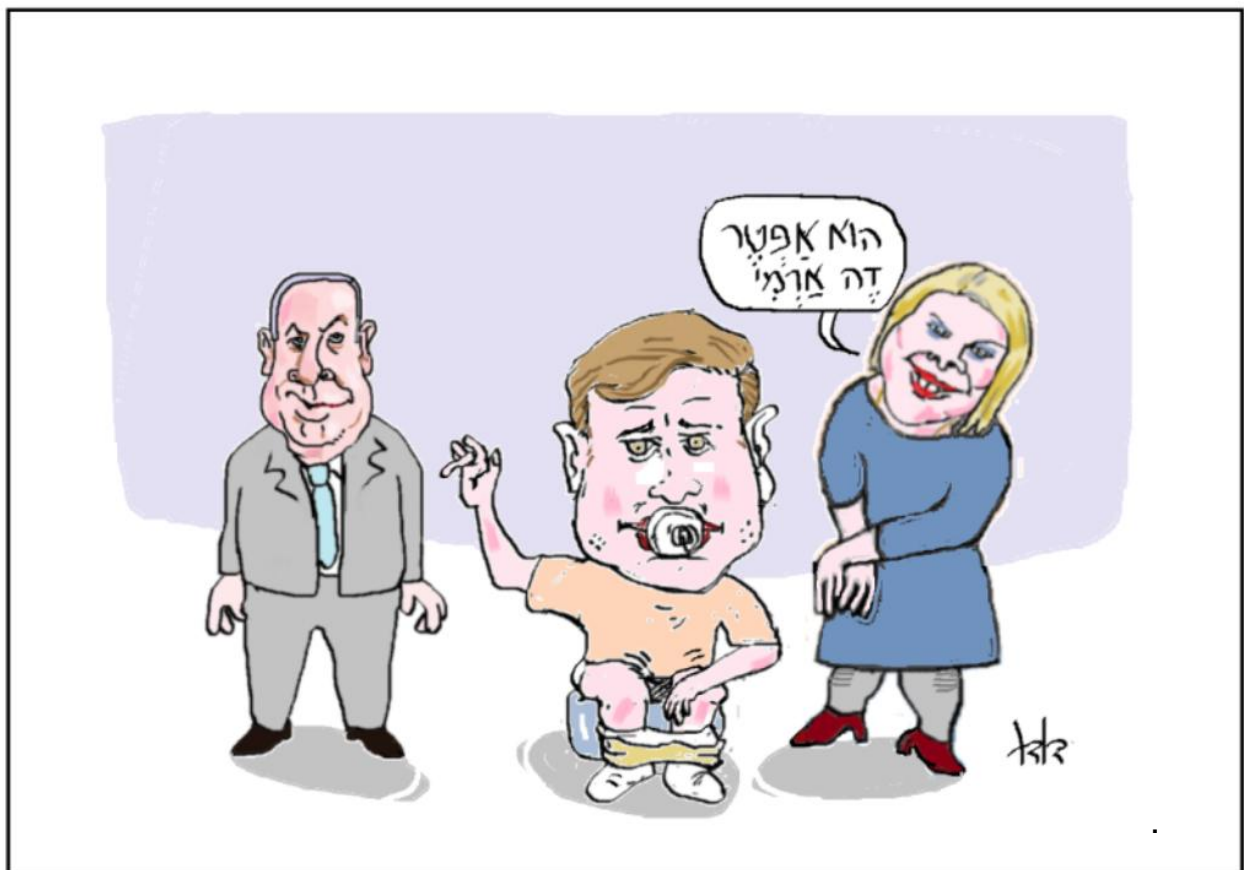
הפעוטונים והגנים המבוקשים ביותר באזור המרכז, ולא רק שם, הם במערכת החינוך הקיבוצית, וכל מי שגידל ילד או נכד במערכת זאת יודע להעריך את העבודה המקצועית המתבצעת בגן או בפעוטון כמו שלנו.

לאחרונה שמעתי מושג חדש (במקרה זה בחצור הגלילית) קוראים לזה "גן קיבוצי". שאלתי מה זה גן קיבוצי, חשבתי על טיולים למשק הילדים, חשבתי על חצר גרוטאות, פיקניקים בטבע ועוד ועוד מאפיינים של הגן הקיבוצי, אך התשובה הייתה שבגן הקיבוצי עובדים גם בחופשות של משרד החינוך. ושוב אנו חוזרים לציפייה שהגן יאפשר להורים לצאת לעבוד...

תמר

הילדים הם גשר אל עצמנו, שנתן לנו הזמן.

{ מתוך השיר "על פני האדמה" } שלום חנוך

פצימות ב"לב הקיבוץ" / רחלי ומעין

בארוחה האחרונה שהתקיימה בלב הקיבוץ כאשר שטפתי כלים, כמעט כל אחד שהגיע והביא את הכלים שלו לשטיפה, אמר שהגיע הזמן שיהיה מדיח כלים בלב הקיבוץ. ואז אמרתי לעצמי שבאמת מה שאנחנו צריכים זה מדיח תעשייתי, שתוך שלוש דקות גומר לשטוף מחזור גדול של כלים. וחשבתי לעצמי שבטח ייקח המון זמן עד שנצליח לרכוש מדיח כזה. לא גמרתי להרהר וקארין שולחת בווטסאפ פרסום על מכירת מדיח תעשייתי. מבלי לחשוב פעמיים גייסנו את זהר וולפסון שהיא המומחית הכי גדולה בקיבוץ למציאות ב'יד שנייה'. זהר ביררה, חקרה, חיפשה, ונפלה על משהו שנראה כמו מציאה מהחלומות. זהר דיברה עם הסוכן ואכן המדיח התגלה כמציאה על באמת. בדיקה נוספת במצב ההכנסות של לב הקיבוץ, גילתה לנו שיש בידנו לרכוש את המדיח המדובר במחיר מהאגדות. וכך בפעם הבאה שתגיעו לאכול בלב הקיבוץ, בארוחת ערב או בבראנץ', כבר תהנו מכלים נקיים במדיח תעשייתי. מיכה התנדב והגיע כדי להוציא את הארון הפינתי במטבחון של המועדון. יובל בא, גם הוא ניסר, חתך, מתח, והתקין את הביוב, כדי שלמדיח יכנסו מים ושיהיה להם גם אפשרות לצאת ממנו לביוב. אז מזל טוב! יש לנו מדיח חדש ותודה לכל המלאכים שהתנדבו וסייעו להשיג ולמקם אותו.

פוטלאק – התקיימה פגישה בנושא הפוטלאק. וסוכם שייקבעו תאריכים מראש ויפורסמו לציבור כדי שחברות וחברים ותושבות/ים יוכלו לסמן ביומנים ולהתכוון מראש אל הסעודה בחברותא הכל כך נחמדה הזאת. ב-19.10 יתקיים הפוטלאק הבא, לאחר קבלת השבת. ובשבוע הבא נפרסם את התאריכים הבאים.

השיטה של תורנות מתנדבים/הורים אמהות/אבות כדי לסדר את לב הקיבוץ מוכיחה את עצמה. וכשאנחנו מסיימות להגיש את ארוחת הערב ועוברות ללב הקיבוץ להעיף מבט, הכל כבר מסודר ומאורגן שזה פשוט כיף גדול, שנובע מתחושה חזקה של שיתוף פעולה. ואם כבר אני כותבת על הפעילות אחר הצהריים בלב הקיבוץ, אני מבקשת להזכיר שהילדים מוזמנים לבוא תמיד בליווי הוריהם, או מישהו אחר שמתואם מראש כדי לשמור עליהם, ואם זה לא קורה אין מי שייקח עליהם אחריות בזמן הפעילות. וזה חשוב מאוד העניין הזה. אז אנא בואו עם ילדיכם, או דאגו לבייבי סיטר. בימי ראשו ושלישי בבוקר כל מי שפנוי וגם מחפש פעילות חברתית יוצרת, מוזמן אל לב הקיבוץ להצטרף אלינו ביצירת אמנות.

יש גיוון גדול מאוד וכל אחד יכול לבחור משהו שיותר מתאים לו או לה. אפשר ליצור לוכדי חלומות, עין אינדיאנית, ועוד הרבה דברים אחרים. את היצירות אנחנו מתכוונות למכור, וההכנסה תשמש לרכישת דברים למען הפעלת חדר ספורט שהולך וקורם עור וגידים.

בין השעות 11:00 לשעה 12:00 מתקיים בלב הקיבוץ "קפה חברותא", וכבר ישנם אנשים שמגיעים בכל יום באופן קבוע למפגש חברתי על קפה ועוגה במועדון. אם יש לכם שעה פנויה בזמן הזה אתם מוזמנים בחום לקפה ועוגה וחברותא. **ניפגש בלב הקיבוץ מעין ורחלי**

ערב חברתי עם גדי יעקב

השבוע ביום שלישי בערב בשעה 20:00 במועדון החברים התקיים מפגש מרתק, שנכחו בו קרוב לחמישים תושבות/ים, חלקם מיישובים אחרים, עם הטוען לכתר ראש המועצה גדי יעקב.

גדי יעקב בן קיבוץ מנרה ובנה של רחל רבין יעקב, אחותו של ראש הממשלה שנרצח יצחק רבין. מג"ד במילואים ויזם של פרויקטים גדולים בשטח האזרחי. פרויקטים שדרשו שיתופי פעולה ותיאום בין רשויות שונות. ביניהם "צוק מנרה" ולהבדיל הפרויקט הענק של כלא מגידו, ועוד רבים אחרים.

גדי פרש בהרחבה ובבהירות רבה את סדר היום שלו בפני קהל היושבים במועדון. וכמו שזה נראה גדי בא להתמודדות על ראשות המועצה כשהוא מצויד בניסיון רב בשדה הציבורי והמועצתי. או במילים אחרות, הוא בא כשהוא יודע מה הוא רוצה לעשות.

גדי העלה תכנית בת 10 נקודות שבהן התחייב לעסוק ולפעול להגשמתן מרגע שיבחר:

1. **התושב במרכז:** המועצה בראשותו תפעל בשקיפות מלאה תוך מתן שירותים לתושב באופן ישיר, יעיל ומהיר.
2. **שירותים מוניציפאליים:** המועצה בראשותו תחזיר את האחריות לשירותים אל המועצה. כולל תאורת רחוב, גינון ציבורי ושיפור משמעותי לתשתיות ציבוריות בקיבוצים ובהרחבות.
3. **קהילה משגשגת:** המועצה בראשותו תפעיל את הוועדים המקומיים של הישובים, למען איחוד הקהילות בכל הקיבוצים, ללא הבדל בין תושב אגש"ח, תושב הרחבה ואו תושב בעל מעמד עצמאי.
4. **חינוך:** המועצה בראשותו תיקח את הבעלות ואת האחריות על בתי הספר וגני החובה (בדומה למצב שבו נמצאים כלל מוסדות החינוך בארץ) תוך שיתוף התושבים בכיוון הערכי/חינוכי של מוסדות החינוך.
5. **חינוך בלתי פורמלי:** המועצה בראשותו תיקח אחריות על החינוך הבלתי פורמלי ותפעל בשיתוף פעולה עם הרשויות השכנות לפיתוח מרכזי חוגים בדרום העמק ועל ההר. הפעילות בחופשות תהיה באחריות המועצה.
6. **בריאות:** המועצה בראשותו תפעיל אשכול רשויות שיפעל להקמת מרכז מיון קדמי באצבע הגליל, הגדלת השירותים הרפואיים בבית חולים זיו והקמת מערך סיעודי.
7. **היטל השבחה:** המועצה בראשותו תיקח אחריות ותטפל בסוגיית היטל ההשבחה ותפעל להקפאת התשלומים עד גמר הערר בוועדה המחוזית. בנוסף, נפעיל מנגנון בו הישוב משלם ומקבל חזרה את התשלום בתוספת תב"ר לצורך פיתוח תשתיות מוזנחות בישוב.
8. **תעסוקה:** המועצה בראשותו תפעל להקמת אזורי תעסוקה, פיתוח אזורי תעשיית הייטק ומתחם לוגיסטי בשיתוף משרדי ממשלה ורשויות שכנות.
9. **תיירות:** המועצה בראשותו תקיים שיתופי פעולה אזוריים בתחום התיירות בכל מרחב הצפון ותעמיד את התיירות כמנוע צמיחה אזורי תוך צמצום משמעותי של התשלומים למפעילי התיירות.
10. **איכות הסביבה:** המועצה בראשותו תעצור את הקמת מטמנת האשפה במחצבת עמיעד ותפעל להרחקת מפגע אקולוגי זה מהאזור.
11. **התוצאה של כל הפעולות בכל התחומים האלה, כך מבטיח גדי, תהיה שבכל התחומים תושב המועצה ישלם פחות ויקבל יותר מהמועצה.**

גדי אמר בסוף הפגישה על המועצה משהו מאוד נכון לדעתי. ולנסי פעל לשנות את פני המועצה מבחינה דמוגרפית ולמעשה הציל אותה, ע"י כמעט הכפלת אוכלוסייתה בהקמת ההרחבות ובהבנה שהמועצה תגדל אם תדע להתאים עצמה לאוכלוסיות שונות. אך הוא עזב מבלי שהספיק לשדרג את מבנה המועצה ולהתאימה להרכב האוכלוסייה החדש. גדי הבהיר שהוא לוקח על עצמו להתאים ולכוון את סדר היום של המועצה ואת תפיסת העולם שלה אל העידן החדש שבו היא נמצאת כיום. לפעול לכך שהמועצה תתאים עצמה לתושבים ולא להפך.

לסיים, כחבר בוועד המקומי בשנים האחרונות, אני רוצה לומר שגדי נגע בכל הנקודות הכואבות שהתמודדנו בהן מול המועצה. ולרוב יצאנו בתחושות של תסכול גדול וחוסר אונים. בנוסף, גדי נשמע כבן אדם נבון ורהוט, שיודע על מה הוא מדבר. בכל הנושאים עליהם דיבר הוא בא כאשר הוא מגובה בדוגמאות, במספרים ובמסמכים רלוונטיים ומהותיים מאוד.

קשה לנבא מה יקרה אם וכאשר ייבחר, כי נבואה כידוע מאז חורבן הבית ניתנה רק לשוטים. אבל לא זכור לי מועמד בשנים האחרונות שבא כל כך מוכן וברור אל המשרה הלא כל כך נחשקת אבל המאוד חשובה הזאת. **ניפגש בקלפי.**

סיפור מאת מרקי

לאחרונה קיבלנו מייל ממישהי בארה"ב, שם יש לי משפחה. כתבה שהיא חברה של המשפחה שלנו מאטלנטה ג'ורג'יה ונמצאת קרוב אלינו, היא במלון בטבריה, עם קבוצה. בערב הם יוצאים לאכול בדוברובין, בואו ניפגש. בת שבע ואני כמובן הגענו לשם. למקום הגיעו גם הרבה אוטובוסים, כך שהמקום היו הומה באנשים. כתבתי את שמי על קרטון. ונכנסתי, המקום ענק!!!

קם איש צעיר ואמר שמחכים לנו. שם ישבה האישה שהתקשרה אלינו.

התברר שהם מאירגון החקלאות בג'ורג'יה. ארגון עצום. מדינה גדולה. הם הגיעו לטיול בארץ, נוצרים אדוקים מאוד. במשך שעה וחצי שמענו כמה המדינה שלנו פנטסטית. כמה הם אוהבים אותנו. הם חוזרים הנה שוב ושוב. הם חושבים שאלוהים עשה כאן איתנו משהו פנטסטי. אחרי ההרצאה, אנשים באו וטפחו לנו על הכתף. היו גאים להיות חברים שלנו.

חזרנו הביתה, המשכנו בקשר עם האישה (בת 40-45), היא באה הרבה לארץ. היא באה לעזור. הם אף הקימו כאן מפעל לאנשים עם בעיות, שקשה להם למצוא עבודה.

אחרי המפגש ההוא בדוברובין, התחילו להגיע אליי קבוצות לסטודיו שלי. ואני מספר להם שאני לא דתי, ויש לי משפחה במקומות רבים בעולם, אבל יש לי רצון לצייר רק בגליל העליון. אני לא דתי, אבל כשאני יורד לירדן זה עושה לי משהו. וזה מאוד משמח אותם לשמוע את זה.

הם תמיד רוצים לדעת על הקיבוץ. כשאני מספר להם שפעם לא היו פה עצים. זה מאוד מרשים אותם.

קיבלתי גם קבוצות מניו זילנד. גם הם נוצרים. היתה קבוצה אחת שהגיעה אליי אחרי טבילה בירדן, במקום הקדוש להם, בו עושים בו טבילה, הביאה אותם אליי בחורה מהקיבוץ שגרה בניו זילנד (שולי) היא אמרה שהיא היתה בטבילה איתם והרגישה אלוהות בירדן.

מגיעים אלי לסטודיו קבוצות מסין ומונגוליה. יש להם תרבות אחרת, יום אחד המון אנשים הגיעו, הם נכנסו אחד אחד לסטודיו. סיפרתי להם על עצמי. היתה ביניהם אישה אחת שדיברה גם אנגלית. היה מאוד נחמד בחברתם. לקראת הסוף, הם אמרו: זה עוד לא הסוף, אנחנו צריכים עכשיו לתת לך ברכה. אז הם שמו עלי בד משי בצבע צהוב, עליו כתובה המילה **אהבה** באנגלית ובסינית. הם היו די מבוגרים, חוץ מאישה צעירה אחת שניגשה אליי ואמרה שהיא צריכה לנשק את הרגליים שלי...

היא יושבה על הרצפה והחלה לנשק את כפות רגליי. כולם שמו ידיים עליי, שרו ורקדו סביבי, תקעו בשופר, אני הייתי באמצע העיגול. בסוף הם סיימו, אמרו שלום, והבעל של דוברת האנגלית, אמר לי שאם יש לי בעיות, שאספר לישו, הוא יסדר. והם יצאו.

כל אלה שבאים, הם נוצרים אדוקים. לכולם יש מחמאות נהדרות על ישראל. וכואב לי על כל מה שאני שומע מהשמאל באנגליה.

שמעה וכתבה שושנה ש.

תמונת נושא מתוך האינטרנט

במקרה זה נראה שהשם טוב וגם השמן מצויין. (ש.ש.)

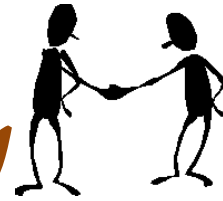
1994-1995

10-10-2018 166 61221

נעים להכיר / מיכל אשו

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה,

והשבוע – **אלן איסטון**, מתגורר בשכונת החרמון

איך הגעתי לקיבוץ

גדלתי באנגליה, ומגיל צעיר רציתי לעלות לישראל. את אישתי איליין הכרתי בקבוצה ציונית בלונדון, אחרי מלחה"ע ה-2, שבה שירתתי כקצין מהנדס בצי האנגלי (הייתי כבר עם תואר מהנדס). התחתנו ב-1947, וידענו שמתישוה נרצה לעלות לארץ. ששת ילדינו נולדו באנגליה, וכשהצעיר היה בן 8 היה הזמן הנכון לעלות לארץ, בתמיכת הילדים. עלינו לירושלים, ולאחר שנתיים חיפשנו קיבוץ – מכיוון שבאנגליה גרנו בכפר, וחיפשנו מקום עם אווירה אנגלית. למזלנו כפר הנשיא חיפש באותה תקופה מהנדס עם ניסיון בתחום שלי עבור המפעל, וכך הגענו לכאן.

מה אני עושה בחיים

מאז שהגעתי לכאן ועד הפרישה עבדתי כמהנדס במפעל, שאז היה קטן ושלנו, לפני שהוחלף במפעל גדול שאינו שלנו. עד לפני מספר שנים הייתי מאוד עסוק בעבודה ומחוצה לה. עכשיו אני בפנסיה, אני הולך לתל-חי, משתתף שם בחוג יוגה, מטייל הרבה בקיבוץ, ונהנה מלא לעשות כלום.

קרובי משפחה בקיבוץ

אין לי קרובי משפחה בקיבוץ, אחד הבנים שלי מתגורר עם משפחתו במושב מעלה גמלא, והשאר בחו"ל – אוסטרליה, ניו-זילנד, צרפת, אנגליה.

כמה מילים על הקיבוץ

יש בקיבוץ הרבה רוח חיה, רוח חלוצית שנשארה בקרב הוותיקים. יש לי קצת אכזבה מהקיבוץ. באוטובוס של תל-חי אנחנו עוברים בקיבוצים אחרים בדרך צפונה, ואני מקבל את הרושם שהם מנוהלים טוב יותר ומסודרים יותר. יש דברים שהיו שלנו והם כבר לא ברשותנו – המפעל, בית יונתן – וזה עצוב.

משהו שאני רוצה לספר

שני דברים –

א. כתחביב נהגתי לתקן שעונים עתיקים, עד לפני כמה שנים.

ב. סנדרה, שגרה איתי, היא גם מטפלת, גם גננית מומחית, גם נהגת מהשורה הראשונה וגם טבחית מדרגה ראשונה.

תודה רבה אלן, נעים להכיר!

האם ייתכן, סוף סוף, שאדם אחד יגיע להבנה מלאה של אדם אחר? אנו יכולים להשקיע הרבה זמן ומאמץ כדי להכיר אדם אחר, אבל בסופו של דבר, כמה נוכל להתקרב למהותו של אותו אדם? אנו משכנעים את עצמנו שאנו מכירים היטב את האדם האחר, אבל האם אנחנו באמת יודעים עליו משהו?

הרוקי מורקמי

{מתוך הספר "קורות הציפור המכנית"

שווה 1000 מילים?

לענף הסיקול לא הייתה אפליקציה!

**אבנים על ראשנו, הרוח איתן,
המלאכה נעשתה, חי שמיים!
לחיי הסלעים הגדולים, קומורד,
ושתחזקנה במיוחד הידיים!!**

ועם אלתרמן הסליחה על הסרוס, העיוות ושאר
עינויי השפה.

דוד אלמן - בן משק קשיש

משולחן העורכת

ובכן, זה הכל לשבוע זה.

קריאה מהנה, וניפגש שוב בשבוע הבא עלינו לטובה.

כתובת המייל שלי שונתה, תמצאו אותה כמו תמיד על עמוד השער כאן.

sachlav@outlook.com

